

Sygn. akt II Cz 293/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa P. R.

przeciwko J. i M. małżonkom C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 18.02.2015 roku,

sygn. akt I C 212/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 293/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szubinie postanowieniem z dnia 18.02.2015 roku oddalił wniosek powoda o wyłączenie od rozpoznania niniejszej sprawy SSR G. Z..

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że przyczyny wyłączenia sędziego określają przepisy art. 48 i 49 kpc. Okoliczności na jakie w swoim wniosku powołuje się powód mogą być oceniane jedynie w świetle przepisu art. 49 kpc. Wskazane przez powoda okoliczności stanowią subiektywne odczucia strony procesu i nie są poparte żadnymi dowodami na stronniczość sędziego rozpoznającego sprawę. Zdaniem Sądu Rejonowego tego typu zarzuty nie mogą stanowić podstawy do wyłączenia sędziego. Hipotezie art. 49 kpc odpowiada taka sytuacja, w której strona wykaże występowanie między nią a sędzią określonego stosunku emocjonalnego, który mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego. Samo przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę. Sąd powołał się przy tym na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.05.2010 roku w sprawie II PK 344/09.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód nadal żądając zamiany sędziego rozpoznającego sprawę i podnosząc zarzuty dotyczące przebiegu postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda należy uznać za bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela zapatrywania Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia a dotyczące przesłanek wyłączenia sędziego z mocy art. 49 kpc. Sąd Okręgowy podziela poglądy wyrażane w orzecznictwie i mające utrwalony charakter, z których wynika, że zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (zob. postanowienie SN z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502; postanowienie SN z dnia 8 marca 1972 r., I PZ 9/72, LEX nr 7068).

Jak wynika z uzasadnienia zażalenia i samego wniosku o wyłączenie sędziego powód podnosi na uzasadnienie wniosku jedynie takie zarzuty, które dotyczą naruszenia przepisów procesowych przez Sędziego przy rozpoznaniu niniejszej sprawy. Samo przeświadczenie strony, że sędzia prowadzi proces stronniczo nie jest wystarczające dla uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego. Decyzje procesowe zwykle nie podobają się co najmniej jednej ze stron procesu i może mieć ona wówczas subiektywne przekonanie, iż sędzia podejmując takie decyzje traktuje tą stronę niesprawiedliwie. Jednak bez innych okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwość co do bezstronności sędziego, storna może kwestionować prawidłowość orzeczeń wydawanych czy to w toku postępowania czy też je kończących jedynie składając dopuszczalne prawem środki zaskarżenia.

W niniejszej sprawie powód nie przedstawił żadnych innych okoliczności, które mogłyby świadczyć o istnieniu przesłanek do wyłączenia sędziego na mocy art. 49 kpc od rozpoznania niniejszej sprawy.

Skoro powód nie podważył skutecznie zaskarżonego postanowienia wniesione przez niego zażalenie należało oddalić na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc jako bezzasadne.